

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 3135

Doknr.
410701

Dato
26-04-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 30. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 497 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 497:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke vurderinger der lægger til grund for de tvangsbortadoptioner, der har været, er det f.eks. pga. omsorgssvigt, vold eller andet?"

Svar:

Afgørelser om adoption uden samtykke kan træffes efter fire forskellige bestemmelser i adoptionsloven, og det er forskellige forhold, der ligger til grund for anvendelsen af de enkelte bestemmelser.

§ 9, stk. 1, i adoptionsloven kan anvendes i situationer, hvor forældrene først har givet samtykke til adoption og derefter tilbagekaldt samtykket, hvis tilbagekaldelsen under særlig hensyntagen til barnets bedste ikke er rimeligt begrundet. Bestemmelsen ses ikke anvendt i praksis.

§ 9, stk. 2, i adoptionsloven kan anvendes i situationer hvor væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for adoption. Bestemmelsen kan fx anvendes, hvis barnet har været anbragt uden for hjemmet i en længere årrække, og barnets forældre ikke ønsker at have kontakt med barnet. Bestemmelsen bruges yderst sjældent.

§ 9, stk. 3, i adoptionsloven kan anvendes, hvis det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet. Disse afgørelser træffes ud fra en samlet vurdering af forældrenes evne til at varetage omsorgen for barnet og under forudsætning af, at væsentlige hensyn til barnets bedste taler for en bortadoption. Forældrene kan fx have en alvorlig psykisk sygdom, svær personlighedsforstyrrelse, begrænset intellektuel kapacitet eller et langvarigt alkohol- eller stofmisbrug uden ønske om behandling og vurderes ude af stand til at drage omsorg for et barn eller at lære dette, selv med massiv og årelang støtte. Børnene har i langt de fleste tilfælde været anbragt fra fødslen eller ganske få uger efter fødslen.

§ 9, stk. 4, i adoptionsloven kan anvendes i situationer, hvor et barn er anbragt i en plejefamilie, og hvor barnets tilknytning til plejefamilien har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for barnet at bryde denne tilknytning,

navnlig under hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst og til barnets relation til sine forældre. Det er endvidere en betingelse for adoption, at væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for adoptionen.

Der er i perioden 1. oktober 2015 - 31. december 2020 ikke truffet afgørelser efter adoptionslovens § 9, stk. 1-2, mens der er truffet 59 afgørelser om adoption efter adoptionslovens § 9, stk. 3, og 23 afgørelser efter adoptionslovens § 9, stk. 4.

Med venlig hilsen
Astrid Krag